

BICICLETA ROȘIE

Alexandru Savu (ed.)

— Băiețăș, vezi că ți-au căzut niște cărți!

M-am oprit brusc. Am lăsat bicicleta jos și m-am repezit să adun cărțile prăbușite în praful câmpului ca un șirag de perle risipite. Inima îmi bătea cu putere! Oare doamna aceea realizase ce fel de cărți pierdusem?

Ar fi trebuit să-mi dau seama de ce sacul acela negru de plastic devenise din ce în ce mai ușor în timp ce îl duceam pe bicicletă. Tocmai ajunsesem la jumătatea terenului viran în drum spre Ploiești, într-o zi călduroasă de vară, când am realizat că misiunea mea ar putea fi compromisă. În plus, bicicleta roșie Pegas putea fi recunoscută dintr-o mie.

Am început să adun Bibliile prăfuite una câte una și am legat la gură sacul, care se rupsesse atingând roata din spate a bicicletei. În cele din urmă am răsuflat ușurat, fiindcă aveam din nou cincizeci de Biblii, cu o destinație precisă: un apartament din Ploiești.

Mentorul și prietenul meu, Filip Dincă, mă rugase să-i fac un serviciu în ziua respectivă:

— Am niște Biblii, care trebuie să ajungă la sora Boboc. Securitatea mă urmărește deja. Tu, fiind un copil, ai putea face lucrul acesta fără probleme.

Am acceptat imediat această propunere îndrăzneță deoarece eram bucuros că Îl pot sluji pe Dumnezeu. Nu mă temeam, cu toate că știam că vor fi probleme mari în familia mea, dacă voi fi prins.

După o oră de mers pe lângă bicicletă,

pornind de la casa fratelui Filip din Ploieștiori, am ajuns cu Bibliile la sora Boboc. Când m-a văzut, aceasta m-a luat în brațe și m-a sărutat.

Pe vremea comunismului mulți oameni erau interesați să citească Cuvântul lui Dumnezeu, o carte hulită și interzisă de autorități. Aveam șaisprezece ani, în 1980, când m-am implicat, o singură dată, în contrabanda cu Biblii aduse în România pe Dunăre.

Cu un an în urmă mama cunoscuse o femeie credincioasă în timpul internării în spital. A auzit Evanghelia și am mers ulterior amândoi la o adunare creștină. Am observat că Biblia era baza predicării și practicii în comunitatea aceea, spre deosebire de biserica ortodoxă, unde obișnuiam să merg cu bunica.

“

Securitatea mă
urmărește deja.

Inițial am început să citesc cărți creștine, iar apoi Noul Testament. Mă bucuram că Dumnezeu îmi descoperea zilnic din Biblie adevăruri uimitoare. Unul dintre ele era faptul că am nevoie de o viață și de o inimă nouă. Vecinii mei credincioși mi-au arătat din Scriptură ce înseamnă să fii un copil al lui Dumnezeu.

După ce am plecat într-o seară de la adunare, unde auzisem o predică a fratelui Filip Dincă, am trăit o bucurie interioară greu de exprimat în cuvinte. M-am rugat lui Isus Hristos și am realizat că păcatele mele au fost iertate pe deplin și că Îi aparțin Lui în întregime. Am înțeles că Răzvan cel vechi nu mai există. Prin urmare, nu mai luam parte la glumele și vorbele urâte ale colegilor mei. În schimb, obișnuiam să vizitez familia Boboc pentru a discuta cu dâșii din Scriptură.

O colegă de clasă m-a întrebat într-o zi:

— Ce pastile îți dă mama ta, de te-ai schimbat așa?

Relația mea cu credincioșii era limitată, deoarece tata îmi permitea să merg doar duminica la adunare, ori dimineața, ori seara. Prețuiam mult cele două ore petrecute în adunare, iar luni mă gândeam deja la duminica următoare. Doream să stau în prezența lui Dumnezeu și să ascult Cuvântul Lui.

Tata nu era împotrivor față de credința mea, însă nici nu dorea să știe detalii despre adunarea pe care o frecventam pentru a nu fi nevoie să dea socoteală superiorilor lui, în caz că ar fi fost întrebat. Acesta a fost și motivul pentru care a insistat să merg la București, în loc de Ploiești, împreună cu mama, atunci când am dorit să fim botezați.

“

- Ce pastile îți dă
mama ta, de te-ai
schimbat așa?

Listele cu candidații la botez erau trimise de către păstori la Departamentul Cultelor, însă noi nu am fost înscrși în mod intenționat pe lista de la București. Explicația era destul de simplă: tatăl meu deținea o poziție înaltă în Securitate, poliția secretă din vremea aceea.

Fratele Filip Dincă nu a acceptat niciun compromis cu Securitatea și a refuzat să divulge informații privind activitățile sale "subversive". Prin urmare, a fost persecutat, iar, la un moment dat, "cineva" a încercat să-l calce cu mașina. A fost rugat insistent de Securitate să părăsească țara, ceea ce a și făcut în cele din urmă.

La trei luni după emigrarea dânsului a fost descoperită filiera prin care se transportau Biblii și mulți credincioși au fost arestați.

Într-o zi tata a venit acasă și ne-a spus:

— A venit în seara aceasta la sediul Securității un camion plin cu Biblii, care au fost apoi arse în curtea unității. Au fost prinși cei implicați în contrabanda cu Biblii pe Dunăre.

Regimul comunist a luptat din răputeri să înăbușe credința în Dumnezeu și eforturile de răspândire a literaturii creștine, însă a eșuat lamentabil. Astăzi, mai mult ca oricând, poți face o lucrare eficientă pentru Hristos, dacă ești pasionat de persoana și împărăția Lui. Pentru aceasta ai nevoie de convingere și curaj, iar pasiunea pentru Hristos izvorăște dintr-o relație personală cu El.

Răzvan Dumitrescu

“

Au fost prinși cei
implicați în
contrabanda cu
Biblii pe Dunăre.

